

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **V. K.**, zast. JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem Šafaříkova 666/9, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní schránka 21/OAM, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2015, čj. OAM-78/LE-BE03-LE22-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 9. 2016, čj. 29 Az 37/2015-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi, advokátovi, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **4114 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobce, státní příslušník Ukrajiny, podal dne 24. 4. 2015 v České republice již druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Ještě před podáním žádosti byl žalobce dne 17. 4. 2015 zajištěn za účelem správního vyhoštění, neboť na území České republiky pobýval bez platného víza od 25. 7. 2014 do 16. 4. 2015. V žádosti a během navazujícího pohovoru žalobce mj. uvedl, že žil v I.-F.. Ani on, ani nikdo z jeho rodiny není a nebyl členem žádné politické strany či jiné organizace. Jeho dědeček však byl druhým oblastním sekretářem Komunistické strany a měl na starost protibanderovské aktivity v okrese. Navíc je otec žalobce původem Ukrajinec a jeho matka je Ruska. Matka mu řekla, že mu domů volali neznámí lidé, kteří se ptali, kde je, a prostřednictvím matky mu vyhrožovali. Žalobce rovněž nechtěl bojovat ve válečném konfliktu a střílet proti lidem, které zná, v podstatě jedné krve. Obává se též vrátit na Ukrajinu, neboť tam v poslední době byli za projevy proruských názorů zabiti novináři i politici. Dále též uvedl, že v zemi původu nemá šanci najít si práci.

[2] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neudělil. Žalovaný nejprve zjistil, že žalobce v nové žádosti uplatnil důvody zcela odlišné od pravomocně ukončeného řízení o udělení mezinárodní ochrany a že od podání první žádosti došlo na Ukrajině k podstatné změně situace. Proto se zabýval všemi žalobcem tvrzenými důvody. Přitom dospěl k závěru, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na základě nichž by bylo možné učinit závěr, že žalobce ve své vlasti uplatňoval politická práva, za což by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Na situaci žalobce nedopadá ani § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť jeho obavy

z pronásledování pro protibanderovskou činnost jeho dědečka nejsou důvodné. Tzv. banderovci jsou nacionalistickou organizací, která není legitimní politickou stranou; působí pouze lokálně, nikoliv na celém území Ukrajiny. Pokud by se žalobce cítil po návratu do země původu ohrožen, může se obrátit se žádostí o ochranu práv na státní orgány. Své eventuální problémy může v rámci území Ukrajiny řešit také přestěhováním. V I.-F., který leží na západní Ukrajině, nepanuje zhoršená bezpečnostní situace. Žalovaný neshledal ani žádné důvody svědčící pro udělení doplňkové ochrany.

[3] Krajský soud názoru žalovaného přisvědčil a rozsudkem napadeným kasační stížností žalobu zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností, v níž polemizuje s hodnocením své situace se zřetelem k azylovým důvodům, s hodnocením důkazů žalovaným a s přezkoumatelností rozhodnutí žalovaného a krajského soudu.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS zdůrazňuje, že v posuzované věci nevystala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou řešena. Ve vztahu k námitce týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu, resp. nedostatečného dokazování, NSS odkazuje na konstantní judikaturu, např. na rozsudky ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS; ze dne 18. 12. 2003, čj. 5 Azs 24/2003-48; ze dne 27. 10. 2004, čj. 5 Azs 125/2004-54, č. 864/2006 Sb. NSS; ze dne 25. 5. 2005, čj. 3 Azs 272/2004-67, č. 1288/2007 Sb. NSS; ze dne 19. 8. 2005, čj. 4 Azs 467/2004-89, č. 1095/2007 Sb. NSS. Tam uvedené právní závěry žalovaný respektoval, obstaral si o zemi původu stěžovatele dostatek aktuálních podkladů, aby o skutkovém stavu neměl důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu).

[8] Rozhodnutí žalovaného není ani nepřezkoumatelné. Na základě podkladů obsažených ve spisu totiž žalovaný srozumitelně vysvětlil, že i navzdory ozbrojeným střetům ve východní části země zůstala bezpečnostní situace na západní Ukrajině, odkud stěžovatel pochází a kde žil, nezměněná a zcela stabilní (k tomu viz setrvalou judikaturu, a to např. usnesení NSS ze dne 25. 3. 2015, čj. 3 Azs 259/2014-26; ze dne 17. 6. 2015, čj. 6 Azs 86/2015-31; ze dne 9. 12. 2015, čj. 6 Azs 232/2015-32; ze dne 16. 12. 2015, čj. 3 Azs 209/2015-35; ze dne 14. 1. 2016, čj. 7 Azs 311/2015-22; či ze dne 3. 3. 2016, čj. 10 Azs 2/2016-33).

[9] Stěžovatel se konkrétněji obával, že bude pronásledován z důvodu smíšeného ukrajinsko-ruského původu, a také proto, že jeho dědeček jako funkcionář Komunistické strany zodpovídal za protibanderovské aktivity. Žalovaný i krajský soud se těmito individuálními charakteristikami stěžovatele zabývali dostatečně a své rozhodnutí podepřeli přesvědčivými důvody. Na vyslovených závěrech by proto nemohla nic zvrátit ani eventuální svědecká výpověď matky stěžovatele o tom, že mu během jeho nepřítomnosti v I.-F. telefonicky vyhrožovaly soukromé osoby, které stěžovatel označuje jako Ukrajinskou povstaleckou armádu. Z tohoto hlediska je třeba za zcela nadbytečný považovat i důkaz novinovým článkem, který stěžovatel předložil v řízení před NSS. Pokud by stěžovatel měl problémy se soukromými osobami (což NSS nevylučuje), může vyhledat ochranu u vnitrostátních orgánů (viz např. rozsudky ze dne 22. 12.

2005, čj. 6 Azs 479/2004-41; ze dne 28. 2. 2007, čj. 4 Azs 146/2006-100; nebo ze dne 27. 10. 2011, čj. 6 Azs 22/2011-108). To mu ostatně ve shodě s ustálenými názory NSS sdělil jak žalovaný, tak krajský soud. Pokud by jeho obavy přesto přetrvávaly, může své problémy řešit vnitřním přesídlením v rámci území Ukrajiny (viz např. rozsudek ze dne 24. 1. 2008, čj. 4 Azs 99/2007-93, č. 1551/2008 Sb. NSS; k přesídlení v rámci území Ukrajiny pak viz usnesení ze dne 25. 3. 2015, čj. 3 Azs 259/2014-26; a ze dne 4. 8. 2015, čj. 6 Azs 113/2015-30; či již cit. usnesení čj. 10 Azs 2/2016-33).

[10] V řízení o kasační stížnosti stěžovatel předložil předběžnou propouštěcí zprávu z Psychiatrické nemocnice Havlíčkův Brod, kde byl hospitalizován od 12. 5. 2016 do 27. 7. 2016. Dále předložil lékařské zprávy z druhé poloviny roku 2016. Stěžovatel se domnívá, že jeho psychické onemocnění nebude v zemi jeho původu možno kvalitně léčit. To však stěžovatel poprvé uvedl až v kasační stížnosti. Není úlohou NSS nově uplatněné důvody a jim svědčící důkazy provádět a hodnotit; tomu ostatně brání procesní úprava řízení o kasační stížnosti v § 104 odst. 4 s. ř. s. V tomto rozsahu je proto kasační stížnost nepřijatelná. Pokud skutečně došlo ke změně stěžovatelova zdravotního stavu, má samozřejmě možnost podat další žádost o udělení mezinárodní ochrany za podmínek stanovených v § 11a zákona o azylu.

[11] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[13] Usnesením ze dne 14. 11. 2016 NSS stěžovateli ustanovil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Ing. Jiřího Špeldu. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). NSS proto určil odměnu advokátovi ve výši 3100 Kč [jeden úkon právní služby dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. b) téže vyhlášky (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení)], a režijní paušál 300 Kč dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Jelikož je zástupce plátcem DPH, NSS zvýšil odměnu o 21 %, odpovídající částce 714 Kč. Celková částka 4114 Kč bude k rukám zástupce vyplacena z účtu NSS do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu